

ΑΠΟΒΡΟΧΟ ΔΕΙΛΙΝΟ

Στις πιπεριές ή βέγγετη τοῦ ἀπόβροχου φεγγοβολή
 διαμαντοσιτάει καί — σάμπως
 κάποιος νά τσάκισε γυαλί —
 στὰ πεζοδρομία, καθρεφτῶν χίλιες λιμνοῦλες τὸ μελλί
 τὸ μελιχρὸ δειλινὸ θάμπος.

Γαλαζοφέρνει — πράσινο μουντὸ καὶ γκριζο χτυλητὸ —
 πέρα στὸν ἔλαιῶνα.

Καθάριο ἀσημι ἀναλυτὸ
 τὰ Φάληρα ... Ἡ δειλινὴ χάρη φοραίει στὸν Ὑμητὸ
 μαβὶ στεφάνι γιὰ κορώννα.

Κι' ἡ ἀπὰ στὸ Κάστρο σκαλωτὴ κατάσπρη φτωχογειτονιά,
 πὸν λάμπει ἀπὸ τὴν πάστρα
 — καθὼς στὴν κάθε της γωνιά
 τρέμει ἓνα φῶς — λὲς θὰ ντυθῆ μόλις θὰ πέση ἡ σκοτεινιά
 τὸν Ἀττικὸ οὐρανὸ μὲ τ' ἄστρα.

“ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΑ” - ΠΑΡΙΣΙ 1922

ΚΩΣΤΗΣ ΒΕΛΜΥΡΑΣ

ΘΥΜΗΣΙ.

Κάποιος μορφῆς ἡ ἀνάμνησι μ' ἀκολουθάει παντοῦ,
 πὸν ἀντίκρουσα ἔτσι ξαφνικὰ στὸ γύρισμα ἐνὸς δρόμου,
 καὶ στάθηκε πιά ὁ σύντροφος τοῦ βίου μου τοῦ πικροῦ
 καὶ τοῦ ἔπνου μου τ' ὀλόγλυκο στοχαστικὸ ὄνειρό μου.

Μὰ πὸ πολλὸ ὅταν πιθυμιά μου ἀνάψει φλογερὴ
 κάποιες βραδυνὲς ἐρωτικὲς τοῦ μρωμένου Ἀπρίλη,
 — σὲ τέτοιο παραλήρημα — μὲ ἓνα γλυκὸ φιλή
 θὰ μοῦ δροσίση τὰ στεγνὰ καὶ διψασμένα χεῖλη.

ΑΘΗΝΑ 1927

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΔΡΟΥΣΙΩΤΗΣ